

Det imødegås jo ikke af, at vi nu har positive prognoser for beskæftigelsen i de kommende år. De prognoser, der blev udarbejdet forud for afstemningen, tog jo stilling til situationen: Hvor meget kunne der forventes af yderligere positiv beskæftigelseseffekt af en række grunde, som lå i de forudsætninger, der lå til grund for prognoserne.

Frank Dahlgaard (UP):

Men det er alligevel bemærkelsesværdigt, at i august måned, dvs. en måneds tid eller to før folkeafstemningen, fik vi jo også en økonomisk oversigt – det er den, der nu er ført ajour – som viste en dårligere udvikling end den, vi har fået efter folkeafstemningen.

Nu har man justeret arbejdsløshedstallene, så de er bedre, end de var for få måneder siden, og vi har fået et ja til kronen og et nej til euroen.

Er det ikke rigtigt, at arbejdsministeren har været med til og i hvert fald har kendskab til de beregninger, der er lavet i Finansministeriet og Økonomiministeriet lige forud for folkeafstemningen, som viste, at der ville komme 15.000-20.000 flere arbejdsløse i tilfælde af et nej til euroen end i tilfælde af et ja?

Nu går det altså mod en faldende arbejdsløshed og en stigende beskæftigelse. Hvornår kommer vendingen til det værre?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Med hr. Frank Dahlgaards baggrund er jeg sikker på, at det ikke forekommer fremmed for hr. Frank Dahlgaard, at vurderingen af konjunkturerne veksler og skifter – oven i købet i løbet af kort tid.

Jeg kan henvise til de forventninger, der er indarbejdet i et forslag til finanslov, der offentliggøres i august måned, hvor der er almindelig enighed om eller rettere en tradition for, at der tages højde for konjunkturudviklingen frem til det tidspunkt, hvor man fremsætter ændringsforslag forud for tredjebehandlingen af finansloven for det efterfølgende år.

Her vil man, når man slår tilbage i historiebøgerne, kunne se, at der altid er sket en udvikling i skønhed over konjunkturudviklingen, til trods for at der går relativt kort tid mellem udarbejdelsen af det skøn, der ligger til grund for finansloven, og det, der til sidst ligger til grund for den endelige finanslov.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes, at den forklaring eller de kommentarer, ministeren giver her, er utilfredsstillende.

Vil ministeren medgive, at det, der nu ligger på bordet på arbejdsmarkedsområdet, er en stigning i beskæftigelsen, i antallet af arbejdspladser i Danmark på i alt 50.000 i løbet af år 2001 og 2002 – 50.000 flere arbejdspladser – og en arbejdsløshed, som bliver på det lave niveau og endda falder en lille smule yderligere?

Det var jo ikke det billede, der blev givet før folkeafstemningen. Der gav man et skræmmebillede. Der ville være usikkerhed, der ville være stigende arbejdsløshed, det ville være katastrofe. Nu står vi med en økonomi og en beskæftigelse og nogle udsigter, som er bedre end nogen sinde før. Det må ministeren da kunne forklare bedre. Hvad er der sket?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Ja, der er jo en lang række forhold, der spiller ind.

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Dahlgaard, at der ikke blev udarbejdet noget skræmmebillede forud for folkeafstemningen. Tværtimod redegjorde regeringen redeligt for bedste mands bedste bud på pågældende tidspunkt for konjunkturudviklingen og beskæftigelsessituationen, henholdsvis udviklingen i arbejdsløshedstallet.

Jeg synes, vi sammen skulle tage og glæde os over, at de prognoser, der kan udarbejdes på nuværende tidspunkt, som også er udtryk for bedste mands bedste bud på nuværende tidspunkt, tegner positivt for dansk økonomi i tiden, der kommer.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren kunne da i sin forklaring have nævnt, at renten ikke er steget, som man sagde den ville gøre, men er faldet, at kurserne ikke er faldet, som man sagde de ville gøre, hvis det blev et nej, men er steget – og det gælder både obligationer og aktier – at forventningerne både hos forbrugerne og erhvervslivet er helt i top, hvor man sagde noget andet før.

Det er vel nogle af de forklaringer, der ligger på, at det er gået så godt, og at det endda er gået bedre, end regeringen forventede i tilfælde af et ja. Nu er det blevet et nej, og nu går det endda bedre. Har ministeren på den baggrund slet ingenting at føje til det, ministeren allerede har sagt?

Hermed sluttede spørgsmålet.